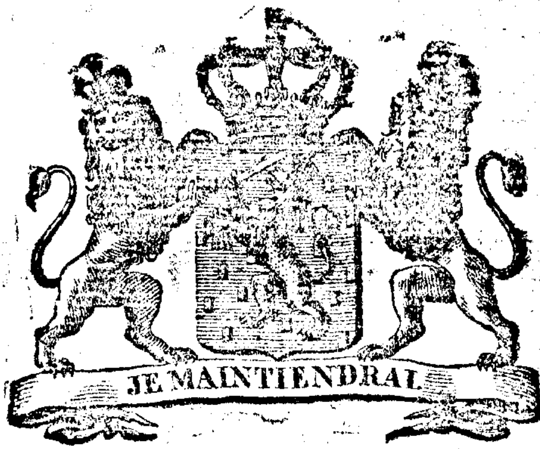
N°. 8. A°. 1837.

DONDERDAG DEN 26sten JANUARIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

PARAMARIBO, *den* 21 *Januarij* 1837.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, dd. heden, N°. 47, is de Heer Mr. H. C. FOCKE, verschoond geworden van het Lidmaatschap der Commissie voor *Suriname*, van het fonds tot instandhouding van den Gewapenden dienst in de *Nederlanden*, en is in deszelfs plaats benoemd, de Heer N. G. VLIER.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

PARAMARIBO, *den* 24 *Januarij* 1837.

Bij besluit van Zijne Majesteit den Koning, dd. 19 September 1836, N°. 53, is de Minister van Binnenlandsche Zaken, de BARON VAN DOORN, mede *ad-interim* belast met de functien van *Secretaris van Staat*, in plaats van den GRAAF SCHIMMELPENNINCK, die door zijnen staat van gezondheid, in de waarneming dier betrekking verhinderd wordt.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

EERSTE OPROEPING.

De Commissie van *Inschrijving* en *Vrijstelling* voor de Schutterij te *Paramaribo*, benoemd door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal bij Gouvernements-order, dd. 5 dezer, N°. 378/70, roept bij deze op:

Alle vrije Mannelijke Ingezetenen, welke bewijsselijk aan *Paramaribo*, woonachtig zijn, immers zich aldaar, doorgaands bewijsselijk ophouden of hun verblijf hebben, voor zoo verre zij namelijk op den 1sten Januarij 1837, den vollen ouderdom van *Achttien* jaren zullen bereikt hebben en alzoo hun *Negentiende* jaar zullen zijn ingetreden, en die hun *Negen en Veertigste* jaar nog niet zullen hebben voleindigd, en alzoo hun *Vijftigste* jaar nog niet zullen zijn ingetreden, welke nog niet in de Schutterij zijn ingelijfd, van welken rang, staat of orde zij ook zijn mogen, zonder onderscheid of zij vermeenen mogten al dan niet, tot de vrijgestelde of uitgeslotenen te behooren.

Zij zal hare *vierde* Zitting houden op Maandag den 30sten Januarij 1837. des morgens van 10 tot 1 uren, in het lokaal van het voormalig Gemeente Bestuur, en hare werkzaamheden voor die Zitting bepalen tot de personen, wier namen aanvangen met de lettters A tot en met Z.

De voor de Commissie verschijnende, zullen de letters en het nummer hunner Woonplaats moeten opgeven.

Paramaribo, den 23 *Januarij* 1837.

Namens de Commissie van Inschrijving en Vrijstelling voornoemd,
De Secretaris,
H. BENJAMINS.

Advertissementen.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 22sten dezer, Z. M. Transport-Schip *PRINS WILLEM FREDERIK HENDRIK*, gecommandeerd door den Kapitein Luitenant ter Zee, C. VAN DER HART, van Hellevoetsluis, laatst van Cowes.

Den 24sten, de Nederlandsche Sloep *Trafalgar*, Kapt. J. H. THOMAS, van Coronie, hebbende 8 dagen reis; Passagiers *drie* Kanonniers.

UITGEKLAARD.

Den 21sten, het Schip *de Zwaan*, Kapt. C. J. VAN DRIESTEN; lading: 391 vaten Suiker.

Den 23sten, het Schip *de Twee Gebroeders*, Kapt. J. K. POTJEWIJD; lading: 227 vaten Suiker. — Beide naar Amsterdam.

Den 24sten, de Nederlandsche Schoener *Nes*, Kapt. G. ELLART, naar Saramacca.

Idem, de Engelsche Schoener *Carolina*, Kapt. JOHN W. WILKENS, naar Barbados.

In TEXEL gearriveerd, de volgende Schepen, als:

Den 14 October, *Noord-Holland*, Kapt. H. K. RUIJL. — Den 1 November, *West-Indie*, Kapt. R. C. STADA. — Den 3den, *Anna Hermanna*, Kapt. A. W. BAKKER. — Den 5den, *Phönix*, Kapt. J. C. TÖPPER. — Den 6den, *'t Vertrouwen*, Kapt. C. ZAAL JR. — Idem, *Atalante*, Kapt. C. MEIJER. — Allen van hier.

Te HELLEVOETSLUIS binnengekomen den 7 November 1836, Z. M. Korvet *PALLAS*, gecommandeerd door den Luitenant ter Zee, 1ste klasse, IPPIUS FOCKENS, zijnde den 13 September ll. van hier vertrokken.

BUITENLANDSCHE NIEUWSTIJDINGEN.

(Uittreksels uit de *Nederlandsche Dagbladen* tot en met het begin van November 1836.)

NEDERLANDEN.

HAARLEM, den 10 October.

Uit het dagblad van Batavia van den 28sten Mei blijkt, dat Z. E. de Gouverneur Generaal van Neêrlands Indie, de Generaal DE EERENS, in Rade, den 25sten Mei l. l. te Buitenzorg eene Publicatie heeft uitgevaardigd, inhoudende:

„Dat op heden, in Rade van Indië, bij herziening van de bepalingen deswege bestaande, is goedgevonden vasttestellen en te bepalen, dat, te rekenen van en met den 1sten Junij nu aanstaande, aan alle wollen en katoenen stoffen in Nederland gefabriceerd, van een certificaat van oorsprong voorzien en met Nederlandsche schepen, in Nederlandsch Indië ingevoerd, zal geheven worden een inkomend regt van 12½ perCt., en van alle vreemde katoenen en wollen stoffen, van bewesten de kaap de Goede Hoop aangebragt, om het even onder welke vlag ingevoerd, mits niet vervaardigd zijnde in landen, met welke het koningrijk der Nederlanden niet in vriendschappelijke betrekkingen staat, 25 perCt., blijvende voor beide soorten het gebruik van het entrepôt, op den thans bestaanden voet, vrijgelaten."

Omtrent de jongste aardbevingen op de Molluksche-eilanden zijn te Batavia de navolgende bijzonderheden bekend gemaakt:

„Uit van goederhand, van Amboina bekomene, nadere berigten, omtrent de op den 1sten November jl. aldaar ondervondene hevige aardbeving, blijkt, dat sedert de toen ten aanzien van het gebeurde ontvangene tijdingen, welke liepen tot den 5den November jl., nog herhaaldelijk zware schuddingen, zoo te Amboina, als op de omliggende Eilanden zijn gevoeld geworden, meest alle in de strekking van het noorden en noord-westen.

„Het gebergte op de kust van Hitoe, naar den kant van de pas Baguala, had veel geleden; kunnende duidelijk worden gezien, dat daarvan stukken zijn afgevallen.

„Uit het rapport eener commissie, uitgezonden geweest om dat gebergte te onderzoeken; is gebleken, dat hetzelve op verschillende plaatsen zwaar gescheurd is, en dat nog klompen dreigden aftestorten, zoo dat hetzelve niet zonder groot gevaar te naderen was. Door het nederstorten der kruinen, waren eenige riviertjes verstopt geraakt, ten gevolge waarvan een zwarte modder uit den grond opwelde, die, nadat de rivieren weder haren loop hadden genomen, is opgedroogd. Verscheidene doessongs (tuinen), in de valleijen, met vrucht- en andere voordeel gevende boomen, zijn door den nedergestorten grind, meestal bestaande uit een zandachtig grond, bedolven, waardoor de aangrenzende negerijen veel schade hebben geleden; ook zijn vele woningen in dezelve omgeslagen, en de moorsche tempels onbruikbaar geraakt.

„In de negerij Hitoe Lama heeft, door instor-

ting van eene woning, één mensch het leven verloren, en verscheidene anderen zijn gewond geworden.

„Het eiland heeft aan den zuid en zuid-westkant, bijna niets geleden; de schokken zijn in deze rigting minder hevig geweest; in het algemeen werden de meeste van een zwaar onderaardsch geluid voorafgegaan, dat eenige seconden aanhield, en dikwijls de gelegenheid gaf, om in tijds de open lucht te kunnen kiezen.

„Het scheen als of eene geheele vernietiging zoude plaats hebben; het geluid was als van zware kanonschoten; de aardbeving heeft eerst met geringe tusschenpozingen, en vervolgens afnemende, ruim twee maanden geduurd. Men heeft opgemerkt, dat de schuddingen zoo wel bij helder maan-en sterren licht, als met donker regenachtig weder hebben plaats gehad, en dat te Amboina niet het minste van eene bezette zwavelachtige dampkring is waargenomen, maar nu en dan donder met flikkerende bliksem-stralen, die als het ware tot op den grond nedervielen. De hitte was in de laatste drie maanden van het afgeloopen jaar drukkend geweest, sedert de maand Julij hadden aldaar buitengewone aanhoudende zware regens plaats gehad, met meestal variabele winden en stilten, die in het laatst van October eenigzins hadden afgenomen.

„Het aanhouden van de aardbeving had ook aldaar bij velen het denkbeeld doen ontstaan, of er welligt eene uitbarsting van den vuurberg te Banda zoude hebben plaats gehad.

„Het is echter, gelijk reeds bekend is, later gebleken, dat in den morgen van den 1sten November, slechts eene ligte aardbeving aldaar gevoeld geworden is, die geene verwoesting had aangerigt, en op genoemde plaats alles wel was.

„Op de eilanden Saparoea en Haroeko heeft de aardbeving van den 1sten November eenige schade aan kerken en huizen toegebragt; de muren van het oude residentie-huis, binnen het fort Zeelandia, zijn afgeweken; de negerijen waren weder bezig de geledene schade aan de gebouwen te herstellen.

„Men zegt, dat de aardbeving, die op Amboina heeft plaats gehad, veel overeenkomst had met die van de jaren 1671, 1673 en 1674, door VALENTIJN beschreven in het 2de deel, 4de hoofdstuk, pag. 230, handelende over de *Ambonsche zaken*, ten welken tijde eene menigte menschen het leven hebben verloren en vele gebouwen zijn verwoest geworden."

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 11 October.

Het dagblad van Augsburg behelst een berigt, gedagteekend van de zwitsersche grenzen, 5 October, waarin geklaagd wordt, dat de zwitsersche kantons nog in geenen deele voldaan hebben aan het Landdags-besluit, betreffende de verdrijving der vreemde onruststokers. De schrijver meent, dat het eedgenootschap vooral thans, nu het reeds met Frankrijk in openbaren onmin verkeert, er belang bij heeft, dat het bedoelde Landdags-besluit naauwkeurig worde ten uitvoer gelegd, opdat niet de overige mogendheden gelijke maatregel als Frankrijk nemen, ten einde van Zwitserland eindelijk de billijke vervulling van de zoo dikwijls gegevene beloften omtrent de verdrijving der onruststokers te erlangen. — Volgens eene in dat zelfde berigt voorkomende opgave, waren tot in het begin van September 53 vreemde vlugtelingen uit Zwitserland verdreven, terwijl er door het eedgenootschappelijk bewind 97 andere aan de kantons-regeringen als nog te verdrijven werden aangewezen, van welk getal tot in het begin van October niet meer dan vijf vertrokken zijn. — Niet alleen Waadt, maar ook Geneve heeft openlijk verklaard, dat het zich niet gebonden rekent door het bovengenoemde Landdags-besluit. De regeringen van Zurich, Lucern, Thurgau en Bazel-landschap hebben openlijk eenige vlugtelingen, welker verwijdering gelast werd, in hare bescherming genomen, op grond dat derzelver schuld niet behoorlijk bewezen was.

Den 9den dezer is ook aan de zijde van Bazel, alwaar het verkeer met Frankrijk tot dus ver onbelemmerd was gebleven, de afsluiting der grenzen begonnen. Men meent te Bazel, dat Frankrijk, en bepaaldelijk de Elsas, door dien maatregel meer zal lijden dan Zwitserland in het algemeen en dan de zwitsersche grensbewoners in het bijzonder.

Over Frankrijk heeft men berigt uit Zurich van den 8sten dezer, inhoudende de instructie, welke de grooteraad van dat kanton heeft vastgesteld voor deszelfs afgevaardigden op den aanstaanden Landdag. Deze instructie komt hierop neder: dat de afgevaardigden moeten stemmen voor de handhaving en uitvoering van het bekende Landdagsbesluit van 9 September, betrekkelijk de zaak van CONSEIL; — doch dat zij, in geval zich moeijelijkheden mogten opdoen, deel moeten nemen aan de beraadslagingen over het aannemen der bemiddeling eener bevriende vreemde mogendheid, ter beslechting van de met Frankrijk bestaande geschillen. Een voorstel, hetwelk strekte, om maatregelen van wedervergelding tegen de blokkade van Frankrijk te nemen, heeft bij de meerderheid geen bijval gevonden.

Volgens berigt uit Weenen zouden voor de krooning des Keizers in het Lombardijsch-Venetiaansche-Koningrijk reeds toebereidselen gemaakt worden, en rekende men, dat alles voor de reis naar Milaan tegen het begin van Maart des volgenden jaars gereed moest wezen.

In de jongste berigten uit Konstantinopel, die tot den 21sten September loopen, wordt gesproken van onderhandelingen over een nieuw handels-verdrag tusschen de Porte en Engeland. De britsche vloot was in de wateren van Vurla aangekomen. — De ontruiming der vesting Silistria had in genoemde hoofdstad veel vreugde gebaard. Men verzekerde, dat de Russen meer dan 100 stukken geschut met een grooten voorraad ammunitie in dezelve achtergelaten hadden, als een geschenk des Keizers aan de Porte.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 14 October.

De wijze, op welke het half-officiële dagblad melding maakt van het besluit des Konings, om aan een zeker aantal staatkundige gevangenen kwijtschelding van straf te verleenen, bewijst duidelijk, dat het tegenwoordige bewind minder dan ooit gezind is om eene staatkundig amnestie uit te vaardigen, uit vrees van, door dergelijken maatregel, de menigte in het denkbeeld te brengen, dat woelingen tegen de bestaande orde van zaken geene duurzame straf ten gevolge kunnen hebben, en dezelve alzoo aan te moedigen, om in het vervolg andermaal de hand te leenen tot het stichten van wanorde. Uit dien hoofde is ten grondregel aangenomen, dat in dergelijke gevallen geene kwijtschelding van straf kan worden verleend, dat in zoo verre de veroordeelden zich schuldig erkennen; — zelven de genade des Konings inroepen, en blijken geven van een verbeterd levensgedrag. Dit is dan ook de reden, waarom de voormalige ministers van Koning Karel geenszins in dezen maatregel zijn begrepen geworden, vermits dezelve niet kunnen besluiten, om persoonlijk de goedertierenheid des Konings in te roepen, en de doctrinaire ministers ten hunnen aanzien geene uitzondering op den algemeenen regel durven maken, ten einde niet al te openbaar te verkondigen, dat zij opofferingen willen doen, ten einde de goede gezindheid der legitimisten te winnen. — Wat betreft de gevangene liberalen, of republikeinen, — de voornaamste derzelve weigeren steeds, om zich voor den Koning en de tegenwoordige bewindhebbers te vernederen, en dit baart te minder misnoegen, daar zij als derzelver gevaarlijkste vijanden bekend staan, die men ongaarne in vrijheid zoude zien gesteld.

De nieuwsschrijvers van Madrid beschuldigen steeds de fransche ministeriele dagbladen van partijdigheid tegen de Spaansche constitutionelen, en houden vol, dat der Koningin-regentes geen geweld is aangedaan, om haar te bewegen tot het aannemen der constitutie der Cortes als staatswet. De bedoelde dagbladen vermeenen daarentegen, dat de plaats gehad hebbende gebeurtenissen te zeer bekend zijn, en te sterk spreken, dan dat het noodig zoude wezen, zich verder dien aangaande te verantwoorden, en verzekeren tevens, dat zij niets anders beöogen, dan den stand der zaken voor te dragen, zoodanig als die wezenlijk is.

Naar luid dezer bladen mag men het er voor houden, dat de rust en goede orde in Madrid tot dus verre op eene voldoende wijze zijn gehandhaafd, zoodanig zelfs, dat de gewezen minister Martinez de la Rosa zich ongemoeid in het openbaar heeft kunnen vertoonen, maar dat aan den anderen kant de toestand van het constitutioneel bewind geenszins is verbeterd, noch wat betreft de financiële, noch wat aangaat de militaire aangelegenheden.

De daling van den prijs der fondsen te Parijs heeft te Madrid ongunstig gewerkt. Naar luid van berigten uit genoemde hoofdstad, zoude Mendizabal bevel hebben gegeven tot de betaling der renten van de binnenlandsche schuld, en zoude men, voor die betaling, reeds acceptatien van de amortisatie-kas in omloop hebben gezien, doch rekent de minister alleen op hulpmiddelen, die, ten gevolge van onderhandelingen in het buitenland, aldaar zullen moeten worden bijeengebragt, ter betaling van de renten der buitenlandsche schuld, dermate, dat hij reeds al de gelden, die dezer dagen zijn geïnd, of nog moeten worden ontvangen, tot binnenlandsch gebruik heeft bestemd. Men heeft gerekend op eene ontvangst van 100 millioenen van de gedwongene geldleening, en van 25 millioenen voor afkoop der gewapende dienst. Deze laatste som is welligt niet te gering gesteld; hetwelk aan de eene zijde als een tijdelijk voordeel wordt beschouwd, maar aan den anderen kant alweder als een nieuw blijk kan gelden van de weinige genegenheid, die men bij den middenstand vindt, om voor het behoud van de constitutionele orde van zaken te gaan vechten; doch alles duidt aan, dat men zich, ten aanzien van de eerste som, zal hebben misrekend. De heer Mendizabal beweert, dat de opbrengst der gedwongene geldleening niets anders is, dan een *voorschot*; doch de kapitalisten schijnen overtuigd, dat de alzoo opgebragte gelden niet anders kunnen worden beschouwd, dan als eene gift, waarvan men nimmer renten, noch terugbetaling zal ontvangen. Het besluit van het bewind, om zich vooreerst met de betaling van een vierde van den aanslag te vrede te stellen, heeft de tegenstanders niet bevredigd, en verscheidene voorname grondbezitters schijnen het uiterste te zullen afwachten. Daarbij komt nog de uitbreiding van de magt der Carlisten in de provincien, en derzelver strooptogten rondom de hoofdstad. Door een en ander wordt niet alleen het opzenden van gelden belemmerd, maar wordt aan de provinciale overheden, die buitendien zich niet veel om de bevelen van de centrale regering bekommeren, het voorwendsel gegeven, om de hand op al het geld te leggen, hetwelk men meester kan worden, ten einde het voor de verdediging der onderscheidene landschappen tegen de Carlisten aantewenden.

Ter Drukkerij van de Erven J. BRINK.